

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4101-01053
Den 2. maj 2016

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 724 (MOF alm. del) stillet den 12. april 2016 efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 724

”Naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1 opregner den kreds, der er klageberettiget:

- 1) adressaten for afgørelsen,
 - 2) ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører,
 - 3) offentlige myndigheder,
 - 4) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker,
 - 5) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
 - 6) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og
 - 7) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.
- Vil ministeren oplyse, hvorfor en lejer, som kan have væsentlig interesse i sagen ikke er klageberettiget?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, som oplyser:

”Det følger af naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, hvem der kan klage til Natur- og Miljøklagenævnet over de afgørelser, der er nævnt i lovens § 78. Det gælder blandt andet kommunalbestyrelsens afgørelser om dispensation fra bestemmelserne om beskyttede naturtyper og bygge- og beskyttelseslinjer, miljø- og fødevarerministerens afgørelser om dispensation fra bestemmelser om klitfredning og strandbeskyttelseslinjen og fredningsnævns afgørelser om dispensation fra fredninger.

De nævnte afgørelser kan for det første påklages af adressaten, som normalt vil være ansøgeren, og af ejeren. Naboer og andre, som har en individuel interesse uden at være ansøgere, vil ikke være klageberettigede. Disse kan dog indbringe afgørelsen for domstolene. Baggrunden er, at naturbeskyttelsesloven varetager natur- og landskabsinteresser, men ikke f.eks. nabohensyn.

En lejer vil derfor i udgangspunktet ikke kunne klage over en afgørelse. Hvis en lejer dog samtidig er ansøger i en konkret sag og dermed adressat for en afgørelse, vil lejer i denne henseende kunne påklage en afgørelse. Sædvanligvis er adressaten og ejeren den samme, da det normalt alene er ejeren af det berørte areal, der kan søge om f.eks. dispensation. Hvis f.eks. forpagteren af en landbrugsejendom gennem sin leje-/forpagtningskontrakt har sikret sig ret til f.eks. at opføre bebyggelse, vil lejer som ansøger og adressat kunne påklage et afslag.”

Esben Lunde Larsen

/

Camilla Brask Lentz